

ΟΜΟΙΟΚΑΤΑΛΗΞΙΑ ΛΑΤΙΝΙΚΗ. Οι Λατίνοι ἐποίουν ἐνίστε καὶ δμοιοκαταληξίας, ως ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ πεζοῦ τεμαχίου τοῦ φύδομένου ἐν ταῖς τῶν καθολικῶν Ἑκκλησιῶν γεροτελεστίαις. Ο Κ. C. de Gentil παρατηρεῖ τὴν δμοιοκαταληξίαν ταῦτην καὶ ἐν τῷ κειμένῳ τῶν νόμων τῶν δώδεκα Πινάκων, τὰς ἀνευρίσκει δὲ καὶ εἰς τὰ ἀκόλουθα τεμάχια τοῦ Διγέστου ἐν τίτλῳ: *De regulis*:

Roma fides non patitur
Ut bis idem exigatur.
Fere quibus cunctque modis
Obligamur.
Iisdem in contrarium actis
Liberamur;
Cum quibus modis
Acquirimus;
Iisdem in contrarium actis
Amittimus.

Ο Κ. C. de Gentil βεβαίως ἔκχει μεγάλην ἀνακάλυψιν.

ΕΛΑΙΑ ΜΕΤΑΛΛΙΚΑ. Ο Κ. Hurtault ἀνεκάλυψε μέθοδον εὐγερῆ καὶ οἰκονομικὴν τοῦ καθιστᾶν ἀνέκρηπτα τὰ μεταλλικὰ ἔλαια, τὰ δποια συγνότατα, ἕνεκα τῆς καθημερινῆς χρήσεως, ἔρχονται εἰς ἑπαρήν μετὰ πυρωδῶν σωμάτων.

Τὰ ἔλαια τοῦ λιθάνθρακος καὶ τοῦ boghead, τὰ ὅποια καιούμενα ἐν τοῖς λύχνοις καταμελχνοῦσι τὴν ὕσλον, χρησιμοποιοῦνται ὅπερι βλάσπες τινός.

Η μέθοδος αὕτη συνίσταται εἰς τὴν προσθήκην ἐντὸς τοῦ ἔλαιου ποσότητός τινος οἰνοπνεύματος ἀμύλου (νισεστέ). Οὕτω δὲ κτώμεθι ώρχιον φῶς, ἀσφάλειαν πλήρη καὶ οἰκονομίαν εἰς τὸν χρόνον τῆς καταναλώσεως.

ΕΚΛΕΙΨΙΣ ΗΛΙΟΥ. Ο Κ. Hind ἐξέδωκε τὸν πίνακα τῆς ἐπὶ γῆς πορείας τῆς προσεχῶς συμβούλου; ἐκλείψεως τοῦ ἥλιου, κατὰ τὴν 22 Δεκεμβρίου 1870. Η διεική σκιά, ἀφοῦ διέλθη τὸν Ατλαντικὸν ἐκ τοῦ βορειοδυτικοῦ πρὸς τὸ νοτιανατολικὸν, θὰ εἰσέλθῃ εἰς Πορτογαλλίαν πρὸς βορρᾶν τοῦ ἀκρωτηρίου τοῦ Ἀγίου Βικεντίου, καὶ εἰς Ισπανίαν διὰ τῆς Κάλπης (Γιβραλτάρ), διερχομένη μεταξὺ τοῦ Ξερῆς καὶ τῶν Γαδείρων μετὰ ταῦτα θὰ διαπεράσῃ τὴν Αλγερίαν διὰ τοῦ Όραν καὶ Βατνά, θὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν Αφρικὴν εἰς Οὐεργέλαν τῆς Τύνιδος, καὶ θὰ φθάσῃ εἰς Σικελίαν πλησίον τῶν Συρακουσῶν, εἰς Τουρκίαν, κτλ.

Η μεγαλειτέρα διάρκεια τῆς διεικῆς σκιάσεως (2 λεπτὰ πρῶτα καὶ 10 δεύτερα) ἔσεται ἐν Ισπανίᾳ καὶ Αλγερίᾳ.

ΔΙΚ.

ΣΥΝΤΑΚΤΑΙ ΤΗΣ ΠΑΝΔΩΡΑΣ ΚΑΤΑ ΤΟ Κ' ΕΤΟΣ.

—*—

1 Γ. Δ. Θέλλης, καθηγητὴς τοῦ πανεπιστημίου.	20 Τίμ. Ἀμπελᾶς.
2 Δ. Καλλιγᾶς *	21 Κ. Ράμφος.
3 Π. Πράιλας Ἀρμένης.	22 Φ. Δ. Λουζης.
4 Σ. Οίκονόμος.	23 Ἀθαν. Πετρίδης.
5 Γ. Φίνλει.	24 Φρ. δ. Δλδάνας.
6 Ι. Περδάνογλους.	25 Κ. Λαμπρύλλος.
7 Θ. Καρούσας.	26 Ν. Δ. Πολίτης.
8 Κ. Ν. Σάθας.	27 Β. Δ. Ζώτος.
9 Δ. Σ. Βλάχος.	28 Γ. Δαυκᾶς.
10 Ξ. Λάνθερερ.	29 Δ. Ν. Λαζίδης.
11 Ι. Δε-Κιγάλλης.	30 Ι. Ν. Κονταρίνης.
12 Ν. Πετρῆς γυμναστάργυρος.	31 Π. Ἀραβηντιγῆς ἐν Ἰωαννίναις.
13 Ι. Π. Γκινάκας.	32 Ι. Καλούτενης Ιατρῆς ἐν Σάμῳ.
14 Γ. Ε. Ἀντωνιάδης.	33 Ι. Σακκελίων ἐν Πάτμῳ.
15 Α. Ζαχετάκης Στεφανόπουλος.	34 Γ. Λαζήν ἐν Κύπρῳ.
16 Π. Παπαζαφειρόπουλος Ιερεύς.	35 Π. Βαντοκλῆς ἐν Πέρσῃ.
17 Νικοτρ. Ξυδιάς.	36 Κ. Γουναρόπουλος ἐν Μασσαλίᾳ.
18 Σ. Ν. Δραγούμης.	37 Φ. Δ. Μευρογορδάτος ἐν Αίγυπτῳ.
19 Κ. Ι. Δραγούμης.	

Ο διευθυντὴς Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ.